

Parelvederkruid

Myriophyllum aquaticum

Laatste update: 21-10-2026

Op de [Unielijst](#) sinds **augustus 2016**. Parelvederkruid komt wijdverspreid voor in Nederland.

Parelvederkruid is een overblijvende waterplant die bij voorkeur wortelt op de overgang van land naar water. Oorspronkelijk komt de plant uit Zuid-Amerika. De plant groeit in zoet stilstaand of langzaam stromend water, zoals meren, vijvers en kanalen. Parelvederkruid groeit vooral goed in ondiepe, warme en voedselrijke wateren.

De plant wortelt meestal in ondiepe oeverzones, maar in voedselrijk diep water kunnen vrij levende stengels zonder wortels ook overleven. De stengels kunnen tot 2 meter lang worden en enkele decimeters boven het water uitsteken. De bloemen staan in de oksels van de hogere bladeren. In Nederland komen alleen vrouwelijke planten voor die geen kiemkrachtig zaad vormen.

Verschillen met gelijkende soorten

Parelvederkruid kan worden verward met andere vederkruiden (*Myriophyllum* spp.).

Parelvederkruid onderscheidt zich van inheemse vederkruiden doordat de stengeltop meestal boven het wateroppervlak uitsteekt. Bovendien hebben de bladeren een waslaag waardoor ze een bleek dof blauwgroene kleur hebben. Bij de andere vederkruiden steekt alleen de bloeiwijze boven water uit en is de stengeltop nooit blauwgroen. Het is de enige soort vederkruid waarbij gewoonlijk zes bladeren in één krans voorkomen.

De afgelopen jaren zien we een duidelijke toename van het uitheemse rossig vederkruid (*Myriophyllum rubricaulle*). Deze soort heeft parelkruid vervangen in de handel. De soort lijkt sterk op parelvederkruid, maar blijft in het algemeen kleiner van formaat. De bladeren zijn gewoon groen en de stengeldelen boven water rood aangelopen tot paarsrood en nooit blauwgroen. Een overzicht van de kenmerken van diverse vederkruiden, waaronder parelvederkruid, staat op de website van [Q-bank](#).

Foto: Johan van Valkenburg (NVWA)

1. Waarom staat deze soort op de Unielijst?

Effect op biodiversiteit en ecosysteem

Parelvederkruid kan snel voor veel biomassa zorgen, dit leidt tot dichte, op het wateroppervlak drijvende matten. Hierdoor worden inheemse planten verdrongen, sterven onderwaterplanten af en verdwijnen aanwezige dieren.

Het afsterven van grote massa's parelvederkruid kan in stilstaand water leiden tot zuurstofgebrek. Dit heeft een negatieve invloed op andere waterorganismen en kan leiden tot vissterfte.

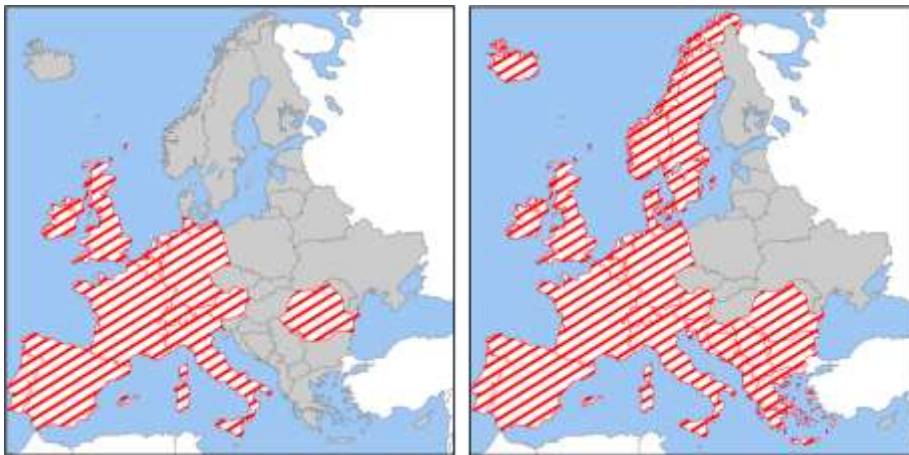
Effect op ecosystemendiensten

Dichte matten van parelvederkruid belemmeren de doorstroming van water. Door de verminderde doorstroming wordt er ook meer sediment op de bodem afgezet, waardoor de kans op overstroming verder toeneemt.

De plant veroorzaakt hinder voor de pleziervaart en beperkt recreatieve mogelijkheden (zwemmen, hengelsport) en heeft hierdoor een negatieve invloed op toerisme. De bestrijding van de plant brengt extra kosten met zich mee.

Aanwezigheid in Europa

Parelvederkruid komt voor in meerdere landen in West- en Zuid-Europa, waaronder Nederland.

Links: gevestigd in Europa in 2023 (rood gearceerde landen). Bron: [Di Lernia et al. 2025](#). Rechts: mogelijke vestiging in Europa bij het huidige klimaat (rood gearceerde landen). Bron: [Gillard et al. 2017](#). In grijs zijn de overige Europese landen aangegeven.

2. Wat betekent dit voor Nederland?

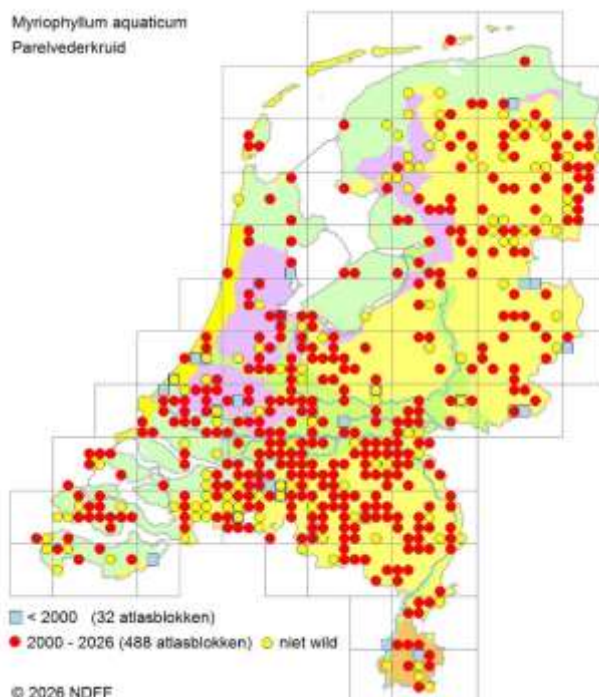
Een soort die op de [Unielijst](#) van invasieve exoten ([EU-verordening 1143/2014](#)) staat, mag onder andere niet meer worden verhandeld en gehouden in EU-lidstaten. Verder geldt voor lidstaten de plicht om in de natuur aanwezige populaties op te sporen, te verwijderen, of als dat niet lukt, zodanig te beheersen dat verspreiding en schade zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Het houden van deze soort is alleen mogelijk voor (wetenschappelijk) onderzoek of ex-situ bewaring (het bewaren van soorten buiten hun natuurlijke leefomgeving). Hiervoor moet een vergunning worden aangevraagd bij [de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland \(RVO\)](#).

3. Komt parelvederkruid in Nederland voor?

Aanwezigheid in Nederland

Parelvederkruid is wijdverspreid over heel Nederland. Op plaatsen waar parelvederkruid voorkomt, groeit de plant massaal. De eerste waarneming in Nederland vond plaats in 1898, in een sloot naast Hortus Leiden. Maar de soort is pas tussen 1975 en 1999 ingeburgerd.

Verspreiding van parelvederkruid. Bron: verspreidingsatlas.nl

Introductie, vestiging en verspreiding in Nederland

De belangrijkste introductieroute van parelvederkruid was de handel in vijver- en aquariumplanten.

Parelvederkruid heeft zich al gevestigd in de Nederlandse natuur doordat mensen overtollige planten weggooiden in openbare wateren.

Onopzettelijke verspreiding treedt op doordat stukjes wegdrijven na maaiwerkzaamheden of blijven hangen aan onder andere boten en vistuig. De plant verspreidt zich alleen vegetatief: delen van de plant verplaatsen zich via stromend water en kunnen elders weer uitgroeien tot nieuwe planten. Ook kan verspreiding naar geïsoleerde wateren plaatsvinden via meeliften met de poten van grote vogels (ganzen en zwanen). De stevige stengels breken niet spontaan.

4. Wat kunnen we tegen parelvederkruid doen?

Gooi verwijderde planten niet weg in de natuur, maar bij het groenafval. De planten vestigen zich in de natuur doordat mensen overtollige planten weggooien in openbare wateren.

Het verwijderen van planten is de meest effectieve maatregel om verdere verspreiding naar de omgeving te voorkomen. Dit moet zeer zorgvuldig gebeuren want een fragment van maar een paar mm kan uitgroeien tot een nieuwe plant en dus een nieuwe populatie. Mogelijke bestrijdingsmaatregelen zijn onder andere het handmatig verwijderen (wanneer populatie klein is) en mechanisch baggeren. Bij kleine populaties en in stilstaand water zonder obstakels is het afdekken van bodem en oever een mogelijkheid; door gebrek aan zonlicht zullen de planten afsterven. Deze maatregelen worden beschreven in dit [Belgische \(Nederlandstalige\) rapport](#).

Meldingen van parelvederkruid in de natuur kunnen worden doorgegeven via waarneming.nl.

Provincies zijn verantwoordelijk voor het nemen van eliminatie- en beheersmaatregelen voor soorten op de Unielijst. Zij kunnen dit samen doen met bijvoorbeeld water- en terreinbeheerders.

Informatie over mogelijke beheermaatregelen is te vinden in [dit Engelstalige rapport voor de Europese Commissie](#).

5. Bronnen

De belangrijkste bron voor deze factsheet is:

- NNSS, 2011. [Pest Risk Analysis for *Myriophyllum aquaticum*](#).

Aanvullend zijn de volgende bronnen gebruikt:

- CABI, 2024. [Myriophyllum aquaticum](#). In: Invasive Species Compendium. Wallingford, UK: CAB International. Bezocht op 09-09-2026.
- Di Lernia D, Pinzani L & Ceschin S, 2025. [Critical review of the literature on key invasive alien freshwater plants in Europe with special focus on their impact on the invaded ecosystems](#). NeoBiota 102, 441-472.
- EPPO, 2026. [Myriophyllum aquaticum](#). Bezocht op 29-09-2026.
- Gillard M, Thiébaud G, Deleu C & Leroy B, 2017. [Present and future distribution of three aquatic plants taxa across the world: decrease in native and increase in invasive ranges](#). Biological Invasions 19, 2159-2170.
- Nederlands Soortenregister. [Parelvederkruid](#). Bezocht op 09-09-2026.
- Newman J & Duenas MA, 2019. Information on measures and related costs in relation to the species included on the Union list: *Myriophyllum heterophyllum* and *Myriophyllum aquaticum*. Technical note prepared by IUCN for the European Commission.
- Patinet M, Branquart E & Monty A, 2023. [Invasieve uitheemse soorten van aquatische en oeversgebieden – Handleiding voor beste beheerpraktijken](#). LIFE RIPARIAS-project, 192p.
- Q-bank. [Myriophyllum aquaticum](#). Bezocht op 09-09-2026.
- van Valkenburg JLCH, Duistermaat L, Boer E & Raaymakers TM, 2022. [Myriophyllum rubricaula sp. nov. a M. aquaticum look-alike only known in cultivation](#). European Journal of Taxonomy 28:1-15.
- van Valkenburg J, Duistermaat L, Brundu G, Piet L & Beyer J, 2025. [Myriophyllum rubricaula Valk. & Duist. revisited](#). Botany Letters, 172(3), 351-359.
- [Verspreidingsatlas.nl](#). Bezocht op 09-09-2026.